

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVI (60) • ŠTEV. (Nº) 31

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 16 de agosto - 16. avgusta 2007

„SLOVENIJA, SREČNA DEŽELA!“

FRANCI PETRIČ

Ob prazniku Marijinega vnebovzvetja, ki je za slovenskega katoličana tečaj, okrog katerega se spleta njegova vernost in zakoreninjenost v naš „zemeljski raj“, imamo vsako leto priložnost, da se vprašamo, kakšno mesto in vlogo igrata vera in Cerkev v življenju našega naroda. Procesije romarjev, ki se bodo v teh dneh zbirale v Marijinih cerkvah povsod po naši domovini, so dober razlog za to.

Na veliki šmaren božja beseda opisuje Marijo kot „ženo, ogrnjeno s soncem, in luno pod nogami, na njeni glavi pa venec dvanajstih zvezd“. V njej tudi blesti Kristusova zmaga nad satanom, ki ga apokaliptična govorica opisuje kot ogromnega rdečega zmaja. Ta dramatični pogled kliče v vseh časih Cerkev v zavest njeno poslanstvo. Cerkev je luč na poti v nebeško kraljestvo. Dokler bo svet trajal, bo zgodovina prizorišče spopada med Bogom in satanom, med dobrim in zlim, med milostjo in grehom, med življenjem in smrtjo. Tudi dogodki v življenju Cerkev v svetu ali pri nas nekoč in danes pripovedujejo o tem neusmiljenem dvoboju. Marijino vnebovzvetje, ki temelji na velikonočni zmagi nad grehom in smrtjo, je za verujoče zagotovilo, da se bo tudi boj zla proti dobremu, ki smo mu priča dandanes, končal z zmago Boga.

Ko gledamo v preteklost slovenskega naroda vidimo, da sta vera in Cerkev botrovali napredku v našem narodu: vera je navdihovala kulturne podvige ob katerih lahko le strmimo: od prvih prevodov Svetega pisma v slovenski jezik do Mohorjeve družbe, ki je naučila naše prednike brati. Vera je vodila redovnice, ki so ustanovljale prve bolnišnice in zavetišča, pa tudi šole za vzgojo deklet in žena, navdihovala je duhovnike in redovnike, da so se ob dušnem pastirstvu ukvarjali z vzgojo, z živinorejo, sadjarstvom, vrtnarstvom in tudi sicer pripomogli, da je iz našega nekega ljudstva, ki so ga hoteli na vsak način potujčiti, nastal sodoben narod z močnimi delovnimi navadami, s prepoznavno kulturo in jezikom. Mnogi dejavni člani Cerkev so botrovali tudi političnemu zavedanju našega človeka in pripomogli k zdravi nacionalni identiteti, ki ni nikoli gradila na račun sovraštva do drugače govorečih. Ob tem pa so vsi ti moške in žene, kljub delu za blagor naroda, ki ga je navdihovala vera, doživljali tudi, kaj pomeni boj med dobrim in zlim. Vendar pa so se zavedali, kot nas uči tudi praznik Marijinega vnebovzvetja, da je zmaga božja.

Ko torej tudi dandanes kristjani doživljamo v naši domovini in v svetu različne preizkušnje, ki nas ogrožajo, moramo izhajati prav iz iste vere. Slovenija namreč ni osamljen otok, zato se tudi v našem malem zemeljskem rajju odvija boj med dobrim in zlim, med satanom in Bogom, med milostjo in grehom. Tudi k nam je kruto segla sekularizacija, ki je dobila zaradi težke dediščine komunizma in njegove borbene ateizacije prav dramatične podobe. Toda pravi boj se bije drugje, kot pravi pisatelj Rebula: „Pravi sovražnik Cerkev ni ne komunizem, ne kapitalizem, ne liberalizem, ne framasonstvo, ampak moralno zlo z njegovim režiserjem hudičem. Ta sovražnik pa sedi v srcu vsakega slovenskega človeka, kolikor mu pušča prostora. Ta se kaže v napuhu, zavisti, sovražnosti, v poželenju tujega ...“

Pred dnevi mi je prišel v roke zapis enega največjih pisateljev 20. stoletja — ameriško-francoskega akademika Juliana Greena (pokopali so ga leta 1998 v celovski cerkvi sv. Egidija). Po obisku Bleda je nekoč zapisal: „Slovenija, srečna dežela. Človek ji želi, da bi ostala zunaj našega nemirnega sveta in zunaj sveta poslovnosti, ki je grozljiv, ker radikalizira vse. Občutek imam, da sem tukaj sredi veselja pristnih, pogumnih, ponosnih in odločnih ljudi, saj milina slovenskega značaja ne spreminja njegove krepkosti. Ta narod je prišel do svoje svobode s svojo neodjenljivostjo in svojo vero. Človek čuti sklenjenost, ki za tistega, ki zna gledati, dela iz te male dežele zemeljski raj. Upam, da se bom vrnil in da se nič ne bo spremenilo.“

Če hočemo, da bo naša domovina dežela srečnih ljudi, kot jo je doživljal Julien Green, si moramo prizadevati za njeno moralno zdravje in ne za uspeh igralnic ter podobnih poslovnih podvigov. Tu ne gre tudi zgolj za boj proti evtanaziji, splavu, enospolnim porokam in starševstvu, kloniranju, ampak za bolj bitno zdravje, ko znamo razlikovati dobro od slabega, dobrohotnost od zla, resnico od laži, ljubezen od sovraštva. Praznik Marijinega vnebovzvetja je zato vabilo vsem ljudem dobre volje, da si prizadevamo za zmago dobrega nad zlim v naši domovini. Samo tako bomo lahko „srečna dežela“.

(Po Družini)

Zemlja bruha kosti in resnico

Vladna komisija za reševanje vprašanj prikritih grobišč je po osemletnem premoru, v sredo 8. avgusta nadaljevala sondiranje na Teznu v Mariboru. Raziskave naj bi potrdile obstoj in obseg povojnega množičnega grobišča, na katerega so opozorili ostanke trupel.

Na Teznu so namreč leta 1999 ob gradnji avtoceste našli ostanke 1179 trupel. Med žrtvami naj bi šlo predvsem za ljudi hrvaške, srbske in črnogorske narodnosti, ki so jih, kot zajete pripadnike jugoslovanskih protikomunističnih formacij in njihove družinske člane, po koncu druge svetovne vojne maja 1945 množično pobijali posebni eksekucijski vojniki tedanjega Komiteja narodne osvoboditve Jugoslavije (KNOJ) in pripadniki komunistične tajne policije OZNA. Območje Teznega je bilo prizorišče enega največjih zločinov proti človeštvu po uradnem koncu druge svetovne vojne.

Po mnenju nekaterih naj bilo na tem območju zakopanih še okoli 15.000 žrtev, med njimi veliko Hrvatov. Po mnenju zgodovinarjev je območje mariborskega Tezna eden izmed krajev z največ množičnimi grobišči.

Namen sondiranja je sicer predvsem potrditev obstoja in ugotovitev obsega množičnega grobišča, na katerega so že pred ob gradnji avtoceste opozorili

Zgodovinar Mitja Ferenc

posmrtni ostanke.

Prvi dan so preiskali 450 metrov široko območje na pokopališču Dobrava, v četrtek pa še nekaj več kot 200 metrov na osrednjem delu protitankovskega jarka, tam, kjer so leta 1999 prenehali z izkopi. „Vse tri sonde so pokazale, da se naše slutnje uresničujejo. Delo bomo nadaljevali še na območju drugega konca jarka, vse tja do mariborskega vodovodnega črpališča. Kot vedno, se tudi tokrat pri podobnih odkritjih pojavljajo nove priče z dodatnimi informacijam, ki nam prav tako pomagajo pri odkrivanju in tako se je zgodilo tudi v tem primeru pri lokacijah bombnih kraterjev, ki so jih prav tako uporabljali za polnjenje s trupli povojnih pobojev,“ je povedal vodja preiskave, zgodovinar Mitja Ferenc.

vinar Mitja Ferenc.

Ferenc je še povedal, da se je izkopavanje posmrtnih ostankov leta 1999 ustavilo zaradi interesa Darsa, da preko tega ozemlja čim prej spelje traso avtoceste, v tistem času pa po njegovem mnenju niti ni bilo volje, da bi se preiskala celotna širina omenjenega jarka. Zaradi samega nadaljevanja gradnje avtoceste zdaj zapletov ne pričakuje, saj bo ta potekala vzporedno z protitankovskim jarkom, drugače pa bi lahko bilo v primeru kakšnih novih odkritij, je še dodal. Denarja za preiskavo je zdaj dovolj, drugo vprašanje pa je politična klima v državi, še meni Ferenc. Pri tem je izpostavil predvsem „obljube in besede“, „medtem ko so dejanja državnih organov že 16 let precej bolj redka, saj bi vsak dosedanji pravosodni minister lahko naredil nekajkrat več, kot je bilo storjenega“. Doslej je po njegovih besedah v Sloveniji evidentiranih že okoli 550 tovrstnih lokacij, med katerimi je bil doslej sondiran le manjši del, še manj pa jih je bilo prekopanih. Zato jih čaka še veliko dela, pri čemer pa pogrešajo pomoč države, pravi Ferenc. Dokončanje naloge pa je pomembno zlasti zaradi pietete do žrtev, je opozoril.

Po njegovih besedah je v grobnicah daleč največ Hrvatov, čeprav so v njih verjetno tudi črnogorski in srbski četniki, zagotovo pa je tudi kar nekaj slovenskih in še kakšnih drugih žrtev komunizma. Prepričan je, da na tem mestu niso ubijali le vojaških oseb, pač pa tudi otroke in ženske. Čeprav ne želi špekulirati s številkami, njegovi izračuni kažejo na veliko več kot 15.000 žrtev, po pričevanjih ljudi morda celo do 60.000, kar pa se celo njemu zdi veliko. V tem primeru bi zagotovo šlo za enega največjih, če ne celo največje povojno grobišče, je še povedal Ferenc.

V petek, 10. avgusta, pa je vladna komisija opravila še preiskave na Pohorju. Mitja Ferenc je povedal, da so na Pohorju na podlagi pričevanj tamkajšnjih prebivalcev zabeležili okoli 15 lokacij. Pri delu je komisiji pomagal tudi domačin Martin Kostrevec, ki je že pred prihodom vladnih preiskovalcev sodeloval pri postavitvi križev v spomin žrtvam povojnih pobojev, pozneje pa se je s pričevanji ljudi, ki jih je zbiral že nekaj časa, priključil ekipi zgodovinarja Mitje Ferenc. Kot je dejal, nikoli ne bo jasno, koliko je na Pohorju dejansko mest, kjer so se dogajali povojni poboji. Žrtve pa so po njegovih besedah bili predvsem Mariborčani in okoličani.

„Ve se, kdo so bili storilci teh strahotnih zločinov, in nekateri med njimi so še živi,“ je še dejal Kostrevec in na vprašanje, ali bi morali za zločine odgovarjati, dodal, da verjetno že sami trpijo dovolj, ko spremljajo medijsko poročanje o krutih dogodkih po vojni.

„V Sloveniji imamo več kot očitno nekaj Srebrenic. Ni pretiravanje, če rečem, da jih lahko nabere deset. Po koncentraciji totalitarnih, komunističnih zločinov bo Slovenija nedvomno fenomen,“ je v pogovoru za mariborski dnevnik Večer izjavil Jože Dežman. Prepričan je, da je bil severovzhodni del države, štajerski pas s Celjem in Zidanim Mostom, nedvomno „morilski epicenter Evrope“.

Povojni zločini so mednarodni javnosti prikriti in šele počasi v vsem obsegu vstopajo tudi pred slovensko javnost, meni Dežman. V odzivih na Tezno se vidi, da so slovenska polja smrti mednarodni fenomen. „Povsem jasno pa je tudi, da Maribor zato ni mesto

Kosti pričajo resnico

zločinec. Mesto ni krivo, da so norci pobijali ljudi. Če pa se želi kultivirati, če hoče biti kulturna prestolnica Evrope, mora kritično obračunati s totalitarnimi zločini.“ To po njegovem mnenju pomeni, da jih z uvrstitvijo v javni spomin, v mestno identiteto, sprejme in kritično zavrne.

Velik zamolčan zločin je veliko breme, pravi Dežman. „Ljudje so vse vedeli. In vse je bilo sram in strah. Ampak ni nam treba še naprej vzdrževati travmatiziranosti. Zlasti ne za korist starih udbovcev, ki bi še zmeraj radi uživali v svoji slavi.“

Ob preiskavi prikritih povojnih grobišč v Mariboru in okolici je zaradi domnevnega velikega števila hrvaških žrtev znova postalo aktualno tudi vprašanje sklenitve sporazuma med Slovenijo o Hrvaško o urejanju vojnih grobišč.

A so pogajanja med državama očitno obstala na mrtvi točki, saj tako Slovenija kot Hrvaška druga druga očitata, da na pobude za sklenitev sporazuma ne odgovarjata.

BERI...

60 LET PRIHODA PRVIH BEGUNCEV 2

RAST JE ZAKLJUČILA SVOJE LEPO POTOVANJE 3

KAJ DELA MLADINA IZ SAN MARTINA 3

„BAJUKOVE“ PISANICE V ČAST IN PONOS 4

60. OBLETNICA

Začetek prihoda beguncev v Argentino

Letos poteka 60 let, kar so leta 1947 prišli v Argentino prvi slovenski begunci pred komunizmom. Zveza slovenskih mater in žena (ZSMŽ) bo svojo vsakoletno prireditev posvetila tej tematiki. Ta članek naj bi bil najava te prireditve, vabilo k udeležbi in kratka predstavitev vsebine.

Predviden avdio-vizualen prikaz se začne z odločitvijo večine beguncev za Argentino. Nadaljuje se s potovanjem do raznih pristanišč, vkrcanje in potovanje z ladjami, prihod v Buenos Aires, prehod skozi Hotel de Inmigrantes, iskanje dela in nastanitve ter življenja v Novi svet. Ko se razmere za večino vseljencev uredijo, se pripoved konča, nadaljuje pa se v že objavljenih knjigah ob 50-letnici Društva Slovencev (Zedinjene Slovenije), Hladnikovega doma v Slovenski vasi v Lanusu, v obsežnem in luksuznem zborniku ob 50-letnici delovanja v Našem domu v San Justu in knjigah, ki jih verjetno pripravljajo tudi drugi krajevni Domovi. Najavljena tema pa še ni nikjer bolj podrobno opisana.

Begunci, ki so prišli prvi, so bili najbolj v nevarnosti, da jih zavezniki ali oblastniki dežel, kjer so živeli, izročijo v roke jugoslovanskih komunistov. To so bili t. im. „ta sivi“. Večina beguncev pa je prišla naslednji dve leti, potem ko so živeli tri ali štiri leta v begunskih taboriščih v Italiji in Avstriji. V Argentino je prišlo okoli 1.200 družin in 3.000 samskih; torej okoli 7.000 Slovencev. Med te štejem tudi okoli 260 oseb, ki so prišle nekaj let za tem, med leti 1953-1962, da se združijo s svojimi sorodniki, predvsem z možmi in očeti, ki so se leta 1945 umaknili v Avstrijo „za 14 dni, največ en mesec“.

Potem, ko je potekel mesec pa še leto in dve, so begunci uvideli, da v doglednem času zanje ni vrnitve. Poleg tega so se v Italiji pripravljali na volitve, na katerih bi po vsej logiki in računih morala zmagati KPI in se s tem pojavila nevarnost, da vse

begunce vrnejo v Titovino, v gotovo smrt. Edina alternativa je bila oditi na drug kontinent. Tisti, ki so imeli kakega sorodnika v ZDA, so si pripravljali pot tja, vendar je bila Amerika zelo izbirčna pri sprejemanju vseljencev. Samo mlade, zdrave, lepo raščene in samske je v principu sprejela. Duhovni in svetni voditelji slovenskih beguncev so začeli mrzlično iskati kako možnost preselitve. Izseljenski duhovnik Janez Hladnik je pri takratnem argentinskem predsedniku Peronu dosegel dovoljenje za preselitev vseh slovenskih beguncev, praktično brez posebnih pogojev in omejitev. Večina beguncev je torej odšla v Argentino.

Begunci so odhajali v Argentino s 70. različnimi ladjami. Veliko je bilo vojaških ladij, ki so nosile imena po ameriških generalih. Ladje so odhajale iz pristanišč v Italiji, pa tudi iz Nemčije in Francije. Nekatere so pripeljale veliko število rojakov, tudi po več sto.

V arhivu društva *Zedinjena Slovenija* (ZS) je seznam rojakov, ki so se vpisali za preselitev v Argentino. Debel šop listin ima podpis Mihe Kreka, predstavnika jugoslovanske begunske vlade v Rimu. Vpisanih je vsaj 30% več, kot jih potem dejansko odpotovalo v Argentino. To da misliti, da je morala biti res velika panika, da se jih je toliko vpisalo za vsak slučaj, čeprav so potem dobili možnost iti drugam, največ v Severno Ameriko.

Poleg že omenjenih seznamov kandidatov za Argentino, so v arhivu ZS tudi ladijski spiski. Ti so zelo kompletni, se pravi, da vključujejo skoraj vse, ki so takrat prišli v Argentino z glavnino rojakov in s pomočjo mednarodne organizacije za begunce (IRO), razen nekaterih, ki so prišli na svojo roko. Prav tako je zelo popolna kartoteka tedanjega *Društva Slovencev* (DS). Skoraj ni rojaka, ki ne bi bil vpisan z vsemi osebnimi podatki. Težko, da bi obstajala še kaka skupina vseljencev v Argentino, ki bi bila tako vestno in

natančno registrirana.

Slovenski begunci so odhajali, kot rečeno, iz različnih pristanišč v Evropi, a vsi so se v Argentini izkrcali v Buenos Airesu in šli skozi t. im. *Hotel de Inmigrantes*. Še pred prihodom v pristanišče so jih na ladjah registrirali argentinski uradniki.

Vsak vseljenec je imel v hotelu za imigrante zagotovljeno bivanje in hrano za nekaj dni. A takoj je moral oditi na iskanje bivališča in zaslужka. Tedaj je bilo v Argentini dovolj dela za obrtnike in druge ročne delavce. Čevljar in krojač sta lahko naprej opravljala svoje delo, prav tako zidar. Kmečki fant, vajen trdega dela, se je kmalu privadil delu na železobetonskih strukturah.

Težko pa je bilo za izobražence, kot so n. pr. odvetniki, književniki, zgodovinarji in podobni, nevajeni ročnega dela. Pač, treba je bilo sprejeti, kar se je dobilo: nekdanji minister v slovenski vladi po prvi svetovni vojni, je delal kot vrtnar v botaničnem vrtu do svoje smrti; bivši župan v večjem mestu na Štajerskem je bil čuvaj; pomemben slavist in literarni zgodovinar je delal kot vratar; nekdo je kopal jarke na Ezeizi, drug pomival steklenice v vinarni. S časom so nekateri dobili službe kot uradniki v raznih državnih uradih. Še sreča, da je bila Peronova vlada naklonjena. Kaj bi bilo, če bi bila taka, kot sedanja!

Najtežje je bilo dobiti stanovanje. Večina rojakov je ostala v Buenos Airesu in okolici. Tu se je izkazal duhovnik Janez Hladnik in nekateri njegovi sodelavci, staronaseljenci. Podpisali so garancijo za najem hiš. V nekatere hiše se je vselilo veliko družin in živelo več let v res težkih razmerah.

To je nekaj poglavij iz vsebine avdio-vizualnega prikaza na prireditvi 41. obletnice ZSMŽ, ki bo 2. septembra v Dvorani škofa Rožmana v Slovenski hiši. Vsi že vnaprej lepo vabljeni.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Čeprav so v vladi še popolnoma prepričani o zmagi na oktobrskih predsedniških volitvah, je ta pot do zmage precej trnjeva. Razni škandali se kar vrstijo in grobo blatijo ugled vlade.

Nekoliko oddiha. Preteklo nedeljo so imeli lokalne volitve v provinci San Juan. Poleg manjših kandidatov sta tekmovala dosedanji guverner José Luis Gioja in Roberto Basualdo. Zanimivo ob tem je, da oba na državni ravni podpirata Kirchnerja. To je prva provincialna zmaga tako imenovanih „čistih kirchneristov“ in za vlado pomeni kaj potreben odih po porazih v prestolnem mestu in na Ognjeni zemlji. Gioja je prejel 60 odstotkov glasov, Basualdo 25%. Da se malo razgledamo, pa omenimo, da je Macrijev PRO dospel na četrtem mestu z blizu 3% glasov. Da pa nam bo stvar še nekoliko bolj jasna, omenimo, da je Gioja, sedaj eden najbolj navdušenih pristašev predsednika, v preteklosti bil tesno povezan z Duhaldejem. Tako se spreminjajo ljudje in časi.

Preveč dolarjev. Zmaga v San Juanu je vsaj nekoliko omilila tudi udarce, ki so padali na vlado on zadnjem škandalu okoli kovčka z dolarji. Saj količina sama po sebi ni ogromna. Kaj je 800.000 dolarjev v primerjavi z tisoči in tisoči milijonov, ki se nenehno perejo v raznih državah ali bolj ali manj znano tihotapijo po svetu. Problem je, da so v afero zapleteni visoki funkcionarji argentinske in venezuelske vlade. Povzemimo na kratko dogodke. Neposredno pred obiskom venezuelskega predsednika Chaveza je na lokalnem letališču v Buenos Airesu pristalo privatno letalo, ki ga je najela ENARSA energetska družba argentinske vlade. V njem so potovali trije argentinski in štirje venezuelski funkcionarji. Poleg njih pa še Guido Alejandro Antonini Wilson, kateremu so odkrili kovček, s skoraj 800.000 dolarji, ki jih ni prijavil, o katerih ni mogel dokazati ne od kje so, ne povedati kam so namenjeni. Argentinske carinske oblasti so kovček zaplenile.

Preveč vprašanj. Od tam pa se je razširila afera. Poleg denarja samega, je še vrsta drugih vprašanj. Kdo je Antonini Wilson; zakaj je kot privatnik potoval z vladnim poletom; kaj je delal med svojimi šestimi kratkimi obiski Argentine v zadnjem letu ... ? In še: zakaj ga niso aretirali; kako je mogel mirno odpotovati v Urugvaj (tja je potem šel tudi Chavez), zakaj se sodni postopek o tem prekršku nenehno zatika? In končno: bomo kdaj zvedeli resnico? Afera je medtem odplavila odgovornega funkcionarja: odstopil je

Claudio Uberti, ki je polet naročil in je odgovoren za vladno energetska družbo in celotno energetska razmerje z Venezuelo. Skozi njegove roke se je pretakalo tisoče milijonov dolarjev. Zanimivo pa je, da je odstopil kot vodja organizma za avtoceste. Pomeni, da bo še naprej vodil pogajanja z Venezuelo? So ga odstavili ali samo predstavili?

Premalo odgovorov. Časopisje in drugi mediji so vse te dni kar tekmovali, kdo bo več poročal, ali odkril še kakšen dodaten podatek o tej aferi. Vse skupaj pa ni prineslo nobenega konkretnega rezultata. Vlada si je umila roke in „pričakovala“ od Venezuele zadevno opravičilo. Sodnica, ki je pričela raziskavo, se je izgovorila in postopek prepustila drugemu. To seveda vodi v slepo ulico in pričakovati je, da ko se bo zadeva umirila, bo tudi sodni postopek zaspal. Najbolj žalostno ob tem pa je, da taki grobi udarci komaj kaj prizadenejo vladne izgledne na volitvah. Opozicija je tako razbita in sama v sebi tako nemočna, da niti ne more izkoristiti teh „daril“, ki jih vlada sama nudi. Državna tajnika Piccolotti, minister Nilida Garré, bivša minister Felisa Miceli, Claudio Uberti ... Prištetni bi morali še vladni inštitut za statistike, ki je ugotovil, da je bila julijska inflacija komaj 0,5% nad čimer večina ne ve, ali bi se smejala ali se jokala. Vlada trpi vse te udarce in se ji podpora manjša. A vseeno noben teh udarcev ni tako silen, da bi struktura zgrmela, ker ni politične sile, ki bi te okoliščine izkoristila.

Bliza se oktober. Peronistična stranka province Buenos Aires je skoraj soglasno potrdila podporo gospe Cristini za predsedniško kandidato in Scioliju za guvernersko. S tem je bil izpolnjen tudi formalni postopek in zagotovljena struktura. - Radikalna stranka je sicer izgnala svojega člana, ki bo kandidiral kot podpredsednik na vladni listi (mendoški guverner Julio Cobos). Tudi to je seveda samo formalno, saj je Cobos že napovedal, da bo ustvaril novo stranko. - Lavagna išče podpore in fondov za svojo kampanjo, kar tudi dodatno razbija preostale dele radikalizma. Celo Elisa Carrió išče med radikali in tudi med peronisti podporo za svojo kandidato. Ob tem kratek komentar: Macri bo verjetno podprl kandidate López Murphyja v prestolnem mestu, v provincah pa bo dal svoji stranki „proste roke“, da vstopijo v razne povezave. - Na dan svetega Kajetana pa je buenosaireski nadškof kardinal Bergoglio ostro obsodil politični klientelizem, podkupovanja in privilegije.

Duhovna oskrba v policiji

V uradnem listu RS je bil objavljen pravilnik o organizaciji in načinu verske duhovne oskrbe v policiji. To je prvi izmed podzakonskih aktov, ki bo urejal izvajanje pravice policistov do duhovne oskrbe na delovnem mestu. Na tiskovnem uradu Slovenske škofovske konference so povedali, da se s tem pravilnikom v Sloveniji približujemo evropskim standardom na področju duhovne oskrbe.

Pravilnik ureja čas, način in prostor namenjen duhovni oskrbi v policiji.

Nemoteno duhovno oskrbo v obliki osebnega razgovora ali obreda z duhovnikom veroizpovedi, ki si jo policist izbere, mu je po pravilniku dolžan zagotoviti nadrejeni, organizirati pa uslužbenec generalne policijske uprave. Obredi in razgovori se praviloma izvajajo v ustreznih prostorih policije, verske skupnosti ali drugih primernih prostorih. Čas, ki ga policisti izrabijo v namen duhovne oskrbe, pa se jim praviloma ne šteje v delovnik.

Ministrstvo je s tem dejanjem podalo tudi odgovor na nedavno vprašanje poslanca SNS Saša Pečeta o organizaciji duhovne oskrbe v policiji in izdalo prvi podzakonski akt, ki ureja nedorečena vprašanja letos sprejetega zakona o verski svobodi.

Kardinal Rode v Clevelandu

Ameriške Slovence v Ohioju je v petek, 10. t.m. obiskal prefekt kongregacije ustanov posvečenega življenja in družb apostolskega življenja, slovenski kardinal Franc Rode, ki je daroval mašo v cerkvi St. Mary v Collinwoodu.

V soboto pa je nova Organizacija slovenske mladine širšega Clevelanda na Slovenski pristavi v Harpersfieldu priredila svoj prvi piknik s kulturnim in športnim programom.

Vprašanje Bleda v Evropo

Odvetnik blejske župnije Danijel Starman je dejal, da sta ga blejska župnija in ljubljanska nadškofija pooblastili, da v naslednjih tednih preučijo možnost vložitve pritožbe na evropsko sodišče. Starman je poudaril, da bo pred odločitvijo potrebno preučiti prakso evropskega sodišča.

Starman je povedal, da se je evropsko sodišče doslej pri primerih iz Slovenije srečevalo predvsem s pritožbami zaradi dolgotrajnega sojenja. „V našem primeru pa gre za kršenje načela pravičnega sojenja in kršenje lastninske pravice,“ je še pojasnil Starman in dodal, da bo moral preučiti dosedanje prakso evropskega sodišča, ki se doslej še ni ubadalo s podobnim primerom iz Slovenije.

Ustavno sodišče Republike Slovenije je na seji 21. junija zavrnilo ustavno pritožbo zoper sodbo Vrhovnega sodišča, ki je lani zavrnilo denacionalizacijski zahtevek blejske župnije za vrnitev blejskega otoka.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SAN MARTIN - 39. mladinski dan

Lepo je biti mlad!

Kar hitro so potekli meseci in v nedeljo 15. julija je prišel na vrsto prvi mladinski dan v letu, v Slovenskem domu v San Martinu. Že zgodaj zjutraj so se mladi zbrali in pričeli s športnimi dejavnostmi. Fantje in dekleta so tekmovali v odbojki, v Domu in na igrišču zavoda Presvetega srca Jezusovega, ki so jim ga sestre velikodušno posodile. Na žalost se tri ekipe niso predstavile.

Ob 11. uri je bila sveta maša, ki jo je daroval gospod Pavel Novak, ob petju mladinskih pesmi in spremljavi kitar.

Prebral je evangelij, ki se je nanašal na priliko o usmiljenem Samaritanu. Gospod Novak je razložil, kdo je naš bližnji: v prvi vrsti je družina in nato vsak človek, ki ga srečamo in do katerega moramo z ljubeznijo ravnati, tako kot pravi druga največja zapoved.

Na ta dan so mladi iz San Martina poskrbeli za svoje bližnje. Po sv. maši jih je v Slovenskem domu, pred oltarjem Marije Pomagaj lepo pozdravil predsednik mladine Niko Škulj. Po sprejemu zastav in petju argentinske in slovenske himne pa jih je povabil na kosilo, ki so ga skrbno pripravile: Marta Jerman, Magdalena Belec, Marjeta Žagar in druge mamice.

Popoldne je mladina še naprej odbijala žogo čez mrežo in počasi se je povečalo število navijačev, ki so spremljali obe finale. Toda še več se jih je nabralo v dvorani pred platnom, ko se je začel finale medameriškega nogometnega prvenstva. Argentinska ekipa je zbijala žogo z vso močjo, vendar niti to, niti navdušenost navijačev v Domu, ni moglo preprečiti, da so Brazilci zopet prejeli pokal.

Po takem razočaranju se je pričel kulturni program, vendar mladina iz San Martina ni razočarala publike, saj je s skupnim delom, vajami in veliko dobre volje pripravila mladinsko praznovanje. Pozdravila je še predsednica sanmartinske mladine Nataša Rupnik in predsednik Pavel

Grohar v imenu zveznega odbora slovenske mladine.

Potem se je začel sprehajati po odru postaven moč oblečen v vratarja (Viktor Leber), ob spremljavi videa vokalne skupine Perpetuum Jazzile; ki bo drugo leto prišla na obisk v Argentino. Vratar je čistil instrumente, ki so bili postavljeni na desni strani odra, in pripravljaj kraj za predstavo. Sporočili so mu, da je napovedovalcu programa slabo in zato naj bi ga on nadomestil. Prinesli so mu mapo z vlogo in začel je pripovedovati, kako je pred mnogimi leti v Slovenskem domu v San Martinu nastala glasbena skupina NITRAM-NAS. Medtem pa so na platnu kazali razne slike iz njihovega otroštva in posnetke z dogodivščinami. Vsem je bilo jasno, kako je Dom (slovenska šola, šport, mladinske maše) pomagal, da je vsak član skupine (Leo Belec, Lucijana Dimnik, Damijan Jerman, Tomi Kastelic in Toni Podržaj) odkril svoje sposobnosti, nagnjenosti in izredne glasbene talente. Publika se je precej nasmejala ob gledanju zgodovinskih slik. Ta glasbena skupina je imela velik uspeh po vsem svetu. O tem so pričale slike z njihovimi nagradami in potovanji. Najbolj priljubljen video iz tistih časov (pesem Ko boš prišla na

Bled) je skupina mladih zaplesala v živo. Za koreografijo sta poskrbela Natalija Jerman in Marjan Škulj.

Po navadi takšne glasbene skupine tudi hitro obogatijo in izginejo. Tako je tudi ta in kar na enkrat ni bilo ne duha ne sluha o njej. Gledalci pa so videli na platnu, kako se člani lepo sončijo in uživajo v sijajnem hotelu v Miamiju. Med pogovorom so se spominjali časov, ko so hodili v Dom in spomnili so se tudi na mladinski dan. Hitro so zapustili hotel in prišli na obisk v Dom. Sprejeli so jih od njihove glasbe zadeti člani fan klubov in novinarji. Za konec pa so člani zaigrali v živo in vsi mladi so skupaj z veseljem zapeli pesem „Mi se imamo radi“, ki so jo prepevali v otroških letih.

Prišle so na vrsto zahvale vsem, ki so pomagali, da je mladinski dan odlično potekel: Leli Podržaj in Dani Leber (zamiselnik kulturnega programa), Marjan Belec, Pablo Lukman, Viktor Leber, Daniel Delich, Lučka Kastelic, podjetje Gaber Maderas.

„Ole, ole, ole, ole, ole, že San Martín po zmago gre!“ so mladi pri eni točki programa zapeli na melodijo „Pri farni cerkvi“. Ta napev se je uresničil, ker so v odbojki končno zmagala dekleta iz San Martina. Pri fantih pa San Justo.

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Družinske vezi

Mnogi poročeni, ki živijo v zakonu, ne poznajo svojih dolžnosti in me-sto, ki jim pripada. Zato se ne ujema in ne razumejo. Ne živijo v soglasju in tako tudi ne izpolnjujejo svojih dolžnosti. To povzroča zelo težko, včasih celo neznesno življenje in vpliva tudi na ločitev.

Morda k vsemu temu doprinesejo svoje tudi otroci, ki mislijo po svoje, ki staršev ne ljubijo pravilno, jih ne ubogajo, jih ne spoštujejo, ker vidijo in slišijo razne stvari in včasih gredo celo na svoje. Vsakdo pa je svoje sreče kovač.

Ne pozabimo, da je Bog rekel Adamu v raj: „Naredimo mu pomočnico“. In to je in naj bi bila moževa žena. Njeno mesto je biti pomočnica. Tudi sodelavka. In to je njena veličina. Biti pomočnica in sodelavka. Prav za to ima tudi vse sposobnosti in darove, ki jih je prejela od samega Stvarnika.

Prav je, da se tega zaveda. Ona je duša družine. Nihče je v tem ne more nadomestiti. To je tudi največ, kar more in mora v življenju storiti. To je njeno poslanstvo. In za to bo dajala odgovor na dan sodbe. Ona je zaradi moža in ne obratno. To ni nobeno poniževanje, ampak Stvarnikova volja in je to prva njena naloga.

Možje bodo v zakonu lažje ljubili svoje žene, če bodo gledali v njih svoje pomočnice. Tudi zanje veljajo Pavlove besede, naj možje ljubijo svoje žene in naj z njimi lepo postopajo. Kaj bi oni zmogli brez nje. Bog je to dobro vedel in je zato ustvaril oba. Vsekakor se dopolnjujeta in sta drug drugemu v pomoč.

In otroci, mladostniki in odrasli naj bodo starem v pomoč, hvaležni in spoštljivi. Po njih so vse prejeli od Boga. Ne zahtevajo naj od njih nemogočih stvari. Razume-li jih bodo, če bodo resno priznali, da so tudi oni ljudje, da ne zmorejo vsega in da imajo tudi oni svoje slabosti.

Tako bo družina kakor ptičje gnezdo, kjer vsi skrbijo za vse.

Predsednica je v svojem pozdravu tudi rekla: „Hvaležni smo Bogu za današnje srečanje. Vsako srečanje prinaša v naše življenje srečo in nam razširja obzorje duha. Hvala vsem, ki nas danes spremljate in delite z nami veselje mladosti. Res, lepo je biti mlad.“

Prav ima. Mladi se bodo še na mnogih mladinskih dnevih srečevali in pri skupnem delu dobro izrabili čas mladosti.

Saši Podržaj

PRIPIS

Lepo je biti mlad. Nama pa je lepo, ko gledava, kako sanmartinska mladina rada v velikem številu prihaja v Slovenski dom in v njem aktivno sodeluje. Mladinsko srečanje so sami pripravili, izvedli in pospravili. Še poročanja so naju rešili in sami napisali. Dodati želiva le besede pohvale za prisrčen mladinski dan. Čestitava vsem mladim in korajžno naprej!

Sanmartinski lipi

RAST XXXVI v Sloveniji! (4)

V našem dnevniku se bodo petošolci kmalu poslovili od Slovenije. Kaj vse so že doživeli. Skupina je dva tedna hodila na tečaj slovenskega jezika in celo, učila se je! Saj so dobili diplomo, ki potrjuje, da so bili uspešni pri izpitu. Predstavili so program - plese, recitacije- in to ne samo enkrat! Vljudni so bili in lepo poslušali razlage vodičev ter, seveda, ubogali spremljevalce. Kaj s tem, se sprašujete. No, zaslužili so si izredno lepo vreme od 16. do 18. julija. Zakaj pa? Da se lahko povzpnejo do Triglavu.

20. dan potovanja. Skupina je bila pripravljena in dobro opremljena pri kovorskem župnišču. Tam so jih čakali vodiči za tridnevni gorski izlet. Pripoved v blogu pravi, „Peljali smo se do Rudnega Polja, kjer smo ob 8.15 uri začeli našo tridnevno turo po triglavskem gorovju.“ Pri prvih korakih jih je spremljal gozd, ki se je počasi spreminjal v travnik s planikami.

Prišli so do Vodnikove kočice, kosili in hodili naprej. Lepi travnik je bil že daleč. V novi poti (imenuje se Kalvarija) so jih spremljali skale in majhni kamenčki. Počasi so prišli do Kredarice (koča, 2515 metrov

nad morsko gladino) in se malo odpočili. Korajžni in pogumni, so se isti dan povzpeli do Aljaževa stolpa, na vrhu Triglavu. Drugi so pa v koči počakali, da jim plezalci povedo kako imeniten je bil razgled, saj ni bilo niti enega oblaka ...

21. dan in nadaljuje pot po Triglavu. RAST je hodila proti domu Planika, na drugi strani malega Triglavu. Prišli so do tja, a kosilo je bilo pripravljeno v koči Dolič in sklenili so, da je bistveno priti do jedi. Po kosilu pa dobra novica: sledil je najzahtevnejši del celotne poti. „Morali smo se povzpeti do prelaza Hribarice, ki seže 2358 metrov nad morjem. Stopati je treba po majhnih kamnih, kar precej utruja nogo“, je RAST 36 opisala. A hoje ni bilo konec. Nadaljevali so proti dolini sedmerih triglavskih jezer in prišli do četrtega, da bi se malo ohladili in spočili. Zadnji del poti je bil namenjen, da bi prišli do kočice pri Sedmerih jezerih, da bi večerjali in prespali.

22. dan. Zadnji dan triglavskega sprehoda. Zgodaj zjutraj so vstali in po zajtrku pričeli s hojo. „Pot skozi gozd nas je vodila po dolini navzdol proti Bohinjskemu je-

zeru“, piše skupina. Z razgledom na Bohinjsko jezero so kosili. Še malo navzdol (dve uri hoje) sta jih čakala avtobusa. Spočili so se in se vrnili v Kovor, da bi zopet prespali pri domačinih.

Naslednji dan, **četrtek, 19. julija** jih je kovorski župnik peljal na izlet v Podljudelj. Srečali so se z otroki in mladino in se napotili do kočice Prevali. Šli so skozi gozd in „celo skozi temni tunel, ki smo ga razsvetlili z baklami in svetilkami, ki ga je neki bogataš naredil v hrib, da lahko s konjem gre na drugo stran na lov“. Čas je bil za vrnitev v Ljubljano, saj sorodniki so jih že čakali, da bi skupaj preživeli naslednje tri dni.

V **ponedeljek, 23. julija** zvečer se je skupina zbrala, da bi pričela pot nazaj v Argentino. Poslovili so se od sorodnikov in krasne slovenske dežele, ter se odpeljali v Italijo. V Benetke so prišli v **torek** ob pol treh zjutraj, a so si vseeno ogledali mesto. Potem so se peljali do

letališča Marco Polo in z letalom do Rima. Tam je bilo treba čakati kar sedem ur za polet, v Argentino. Tako so vsi petošolci prišli domov, **25. julija** ob šestih zjutraj. Nekateri kovčki so se še naprej zepotali po svetu, a končno prišli do lastnikov.

Tako se je zaključilo enomesečno potovanje RAST-i XXXVI. Ponovno povabimo vse bralce naj si ogledajo spletno stran (www.rast36.blogspot.com), da boste lahko natančneje prebrali opis sprehoda po Sloveniji, uživali s prelepimi slikami slovenske pokrajine ter sanjarili o vašemu prihodnjemu potovanju v ljubo deželo pod Triglavom.

(Konec)

MENDOZA

Razstava belokranjskih pisanic

Meseca marca je v Mendози praznovanje trgatve z znano Fiesta de la Vendimia, ki množično pritegne seveda mendoščane in turiste, bodisi iz Argentine in tudi iz celega sveta. Nekaj mesecev prej, in enako po tem osrednjem praznovanju, pa se tudi prirejajo številne dejavnosti, predvsem kulturne in športne, ki so povezane z njim. En tak primer je Salon Vendimia de Arte. Prireja ga provincialno ministrstvo za kulturo. V reprezentativni stavbi bivše matere hiše bivše Banke Mendoza, v osrednji dvorani, ki se sedaj imenuje ECA (Espacio Contemporaneo de Arte), razstavljajo skozi cel mesec april izbrani mendoški umetniki predvsem slikarji in kiparji.

Letos je pa v tem okviru bil poseben del, posvečen spominu na inž.

Marka Bajuka, z razstavo zbirke okrog 200 slovenskih belokranjskih pisanic. Bolj po domače jim rečemo barvani pirhi.

Marko Bajuk nas je zapustil preteklega 17. januarja v 92 letu starosti. Znan je bil po tem, da je navdušeno gojil belokranjsko ljudsko umetnost pisanja pisanic. Pred leti je podaril Etnografskemu muzeju v Ljubljani zbirko svojih izdelkov, ki so sedaj stalno razstavljeni. Za tisto priložnost je zapisal:

„Že kot mladenič sem se zanimal za našo narodno umetnost, za naše narodne ornamente. Zato sem si kmalu nabavil Sičovo izdajo naših narodnih ornamentov, vezenin, belokranjskih pisanic, itd. Moja teta Katarina nam je vsako leto pošiljala iz Metlike belokranjske pisanice. Pa sem vprašal očeta, Marka Bajuka, doma iz Drašč, kako se delajo te pisanice. No pa sem

si še jaz naredil iz tanke pločevine majhen lij, v katerem sem potem ob sveči topil vosek in pisal po jajcih. To so bili prvi primitivni začetki. Danes je pa vsa stvar še boljša, saj mi je prijatelj naredil tak lijček, ki se električno greje. Velik napredek. Pisanice sem naredil vsako leto za Veliko noč. Navdušenje za pisanice sem prinesel sabo v begunstvo, tudi v Argentino in sem naučil hčerko, sina, eno gospo in štiri dekleta, da nadaljujejo s pisanjem belokranjskih pisanic. Ta naš slovenski, belokranjski običaj ne sme zamreti, čeprav smo daleč od domovine.”

Ker je bil je res mojster v tej ljudski umetnosti in je kot tak bil deležen priznanja v domovini in je zelo zaslužen to posmrtno priznanje in predstavitev tudi tukaj v Mendози pred širšo argentinsko javnostjo.

MB

Ob obletnici smrti Aljaža

V najvišji slovenski planinski koči na Kredarici je potekala kulturna prireditev ob 80. obletnici smrti dovškega župnika Jakoba Aljaža, ki je veliko prispeval k razvoju slovenskega planinstva.

Aljaž je tako pred 112 leti na najvišji točki Slovenije postavil stolp, ki še danes predstavlja simbol slovenstva. Obiskovalce in udeležence prireditve sta nagovorila tudi predsednik DZ France Cukjati in avstrijski veleposlanik v Sloveniji Valentin Inzko.

Kulturna prireditev je potekala pod naslovom Triglav. Nastopili so operni pevec Marko Kobal, pevci Bratje Smrtnik z avstrijske Koroške, koroška pesnica Mili Hrovat in Logaški okt. Ljubitelji gora in narave so na Kredarici zabavali tudi igralec Jernej Kuntner, igralec in pesnik Tone Kuntner, citrar Tomaž Plahutnik in kulturno - umetniško društvo Stara Vrhnika.

SDS

Konferenca odbora za Argentino

V nedeljo 29. julija 2007 je po maši v Slomškovem domu potekala letna konferenca odbora SDS Argentina.

Na seji 17. julija, je odbor odločil, da bo, zaradi splošne tematike političnega prizorišča v Sloveniji, odprta konferenca.

Za zapisnikarja je bil izvoljen podpredsednik Andrej Grilc.

Navzoči so bili člani in simpatizerji Slovenske demokratske stranke, ter drugi rojaki ki z zanimanjem sledijo dogodke v Sloveniji.

Po predvajanju dokumentarnega filma „Enotni v zmagi“ Jožeta Dežmana, je predsednica Andrejka Dolinar Hrovat poročala o letošnjih predsedniških volitvah in o današnjem napetem stanju v Sloveniji, saj je opozicijska levica, katere namen je destabilizacija države in prevzem oblasti leta 2008 na parlamentarnih volitvah, sprožila akcijo proti sedanji vladi. Omenila je tudi delovne skupine in podskupine za koordinacijo priprav in predsedovanja Slovenije Evropski uniji, ki že delujejo od januarja 2005.

Prebrala je tudi nekaj odlomkov iz pisma iz Slovenije.

Opozorila je na nujnost udeležbe na bližajočih se predsedniških volitvah in svetovala naj vsak v svojem krogu poziva mlade naj se udeležijo volitev, saj zelo redki izkoristijo to volilno pravico.

Končno je poudarila enotnost pomladnega bloka o podpori kandidata za predsednika Lojzeta Peterleta.

Pred zaključkom, je še blagajnik in podpredsednik Damijan Ahlin, prebral blagajniško poročilo in poudaril članom, da redno plačevanje članarine omogoča odboru pripraviti gradivo oz. fotokopije z informacijami o dogodkih v Sloveniji.

Navzoči so prejeli med drugim obširen intervju dr. Lovra Šturma, ministra za pravosodje in nekaj podatkov gospodarske rasti, ki so dosežki sedanje vlade.

Konferenca je bila zaključena ob 12,20. uri

Andrej Grilc
zapisnikar

Stoletnica skavtizma (2)

IVAN ŽNIDAR

Po prihodu slovenskih izseljencev v nove kraje je skavtstvo živelo v Kanadi in Argentini, v Trstu, Gorici in na Koroškem. V Argentini je imel osrednjo vlogo organizacije Marjan Trtnik, ki je bil že doma in nato v italijanskih taboriščih pri vodstvu skavtske organizacije. Skupine skavtov so bile v San Martinu, San Justu, Ramos Mejiji in v Carapachayu. Sodelovali so pri raznih prireditvah in romanjih. Ob letnih počitnicah so taborili v Bariločah, Cordobi, Jaureguiju in drugod. Po smrti Marjana Trtnija leta 1975 je slovensko skavtstvo v Argentini zamrlo. Skavti so se pridružili mladinski organizaciji SDO in SFZ, ki ima isti namen kot katoliški skavti. V zamejstvu se je skavtsko življenje zivahno nadaljevalo in na ta način povezovalo slovensko mladino.

Prav delo zamejskih skavtov je ponovno vplivalo na poživitev prvinskega skavtizma v Sloveniji. Tu je leta 1955 delovalo združenje tabornikov Slovenije, ki še obstaja, in izhajajo iz skavtskega izročila, vendar z amputacijo pomembnega dela

duhovnih in relegijoznih vrednot. Te so dobile svojo ponovno vrednost šele na pobudo, ki se je rojevala v okviru cerkvenega življenja.

Demokratske razmere so končno omogočile tudi formalno ustanovitev organizacije, ki ji ni bilo treba zaradi jasne izražene verske naravnosti delovati v ilegali.

Meseca marca leta 1990 je bilo v veliki dvorani teološke fakultete v navzočnosti mnogo uglednih gostov ustanovljeno Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov. Danes je v tem združenju včlanjenih 4400 slovenskih mladih po raznih župnijah, in je tako največja katoliška mladinska slovenska organizacija, ki je veliko upanje ki opravlja delo, še večje pa čaka na resnično uresničevanje Bi-Pijevega izročila med bodočo slovensko mladino.

Skavtsko izročilo in zakoni tudi v Združenju slovenskih katoliških skavtov, med drugimi določajo: Skavt, skavtinja, si šteje v čast, da si pridobi zaupanje, je zvest (zvesta) Bogu in domovini, pomaga bližnjemu in naredi vsak dan vsaj eno dobro delo, je prijatelj (prijateljica) vsakomur in vsem,

brat (sestra) je plemenit (plemenita), spoštuje naravo in vidi v njej božje delo, uboga starše in predstojnike, ter vedno opravlja svojo dolžnost, si v težavah zaživi in zapoje, je deloven in varčen (delovna in varčna), je čist (čista) v besedah, mislih in dejanjih. Skavt je vesel, samostojen in resen. Temeljne vrline so podane tudi v skavtski obljubi: „Pri svoji časti obljubljam, da bom z božjo pomočjo prizadeval/la služiti Bogu in domovini, pomagati bližnjemu in izpolnjevati skavtske zakone.“

Delo v posameznih skupinah usmerjajo voditelji. V skupnost voditeljev so vključeni duhovni asistenti (duhovniki) ki tako kot voditelji delujejo na vseh ravneh gibanja. Skavtstvo je torej gibanje mladine, ki hoče z njej primernim delom koristiti sebi in drugim, ki strmi po dobrem in hoče človeka vzgojiti k praktičnemu delovanju, da bo dober državljan in zaslužen član človeške družbe.

Papež Janez Pavel II. je bil prijatelj slovenskih skavtov in skavtinj ter slovenske mladine, s katero se je srečal v Postojni ob njegovem obisku v Sloveniji. Njim je poslal obširno pismo v katerem navdušuje mlade. V pismu pravi: „Skavtstvo s svojo

čudovito metodo pomaga odkrivati mladini to čudovito bogastvo, ki je mladost. V naravi dobivamo božje stvarstvo, torej Boga, in potem ko spoznamo Boga prepoznamo tudi človeka, božjo podobo. Pozdravljam Vas v tem kar ste in kar predstavljate. Ste dragocen del Cerkev in želim vam, da bi bili dober, tvoren in zvesten del Cerkev. Želim vam, da bi bili kritjani, želim da vam čudovita skavtska metoda pomaga, da bi bili kritjani v polnosti.“

Osrednje praznovanje stoletnice skavtizma bo od 27. julija do 8. avgusta v Angliji, kjer bo takrat potekalo svetovno taborenje (jampori) mladih skavtov z vsega sveta. Pričakujejo, da se jih bo zbralo okoli 40.000. V Sloveniji bodo organizirali praznovanje 1. avgusta v Ljubljani na Prešernovem trgu. Takrat bodo skavti po celem svetu obnovili skavtsko obljubo. Poleg tega se pripravljajo ali pa se že izvaja tudi precej lokalnih aktivnosti po vsej Sloveniji.

Skavtstvo je čudovita pot rasti za mladega in tudi odraslega človeka, saj pokriva temeljne človeške potrebe po telesnem umskem socialno-čustvenem in duhovnem razvoju.

KONEC

NOVICE IZ SLOVENIJE

S PSIHIATRIJO NAD DOMNEVNE NASPROTNIKE

Direktor Arhiva RS Matevž Košir se je odzval na podatke o obstoju dokumentov ljubljanske psihiatrične klinike iz let 1947 in 1948. Iz dokumentov, ki naj bi bili predvideni za uničenje, je razvidno sodelovanje nekaterih psihiatrov kot zapriseženih sodnih izvedencev v političnih procesih proti nasprotnikom komunističnega sistema. Košir trdi, da arhivskega gradiva vodstvo psihiatrične klinike ne bi smelo uničevati. — Po drugi svetovni vojni naj bi bilo „na psihiatričnem zdravljenju“ okoli 2.000 mladih iz družin, ki bi lahko bile „sovražne ljudski oblasti“.

BREZPOSELNOST

Ob koncu julija je bilo na republiškem zavodu za zaposlovanje prijavljenih 70.134 brezposelnih oseb. V primerjavi z junijem je brezposelnost porasla za 1,2 odstotka, kar je po navedbah zavoda pričakovano in je posledica večjega priliva oseb, ki jim je prenehala zaposlitev za določen čas. V primerjavi z julijem lani je bilo brezposelnih manj za 18,1 odstotka. V prvih sedmih mesecih je bilo na zavodu prijavljenih 73.509 oseb, kar je 18,1 odstotka manj kot v primerljivem lanskem obdobju.

NEKATERIM BURJA ŠKODUJE

Kandidaturo na jesenskih predsedniških volitvah je napovedal še upokojenec Pavel Premrl. Ena osnovnih idej njegovega programa je to, "da o premoženju, kar ga je še ostalo v Sloveniji, odločajo državljani Slovenije na referendumu". Najavil je tudi, da bo sedež predsednikovanja, če bo izvoljen, prenesel v Vipavo, ker je klima v Ljubljani zelo neugodna.

ROMANJE TREH SLOVENIJ

Na Svetih Višarjah blizu tromeje med Italijo, Slovenijo in Avstrijo je potekalo 19. tradicionalno Romanje treh Slovenij. Na srečanju Slovencev iz matične, zamejske in izseljenske Slovenije se je zbralo več kot 2000 ljudi. Večina je sodelovala pri maši, ki jo je vodil mariborski pomožni škof Peter Štumpf, nato pa prisluhnila predavanju pisateljice Berte Golob in kulturnemu programu.

Štumpf je kot vodja urada za slovenske izseljenske duhovnike v svetu povedal, da bodo imeli slovenski izseljenci v svetu slovenske duhovnike vse do takrat, dokler bodo ohranili slovenski jezik. Med pridigo pa je izpostavil več kot 100-letno delo Rafaelove družbe, ki je vedno skrbela za slovenske zdomce. Tudi 19. romanje je pripravila Rafaelova družba, najstarejša organizacija, ki se posveča Slovincem po svetu.

PO SVETU

KOSOVO

Predstavnik Evropske unije v pogajalski trojki za Kosovo Wolfgang Ischinger je poudaril, da niti on niti pogajalska trojka niso predlagali razdelitve Kosova. Ischinger je za prištinski časnik Zeri pojasnil, da so novinarji napačno interpretirali njegovo izjavo, da bi se predstavniki Kosova, ZDA in Rusije strinjali z razdelitvijo pokrajine, če bi oni tako želeli. Trojka je medtem predstavnik Beograda in Prištine povabila na ločena srečanja, ki bodo 29. in 30. avgusta na Dunaju.

VAJE MIROVNE MISIJE

Države članice Šanghajske skupine za sodelovanje so začele skupne vojaške vaje. Na osemdnevnih protiterorističnih vajah, imenovanih Mirovna misija 2007, sodeluje 6 tisoč 500 vojakov in 80 letal iz Kitajske, Rusije, Kazahstana, Kirgizije, Tadžikistana in Uzbekistana. Načelnik generalštaba kitajske vojske je izjavil, da vaje niso usmerjene proti nikomur.

OBLETNICA NAGASAKI

Pred 62 leti so Američani na Nagasaki na Japonskem odvrgli drugo atomsko bombo, zaradi katere je umrlo več deset tisoč ljudi. Na spominski slovesnosti 9. avgusta, v mestnem Parku miru se je zbralo 5 tisoč 500 ljudi, tamkajšnji župan pa je pozval japonsko vlado, naj svetu pošlje sporočilo, da nobena država ne bi smela imeti jedrskega orožja. Da bo Japonska vztrajala pri protijedrski politiki, je ob tem zagotovil japonski premier Sinzo Abe.

BOEING IN 11. 9.

Večje ameriške letalske družbe in proizvajalec letal, podjetje Boeing, so na zveznem sodišču v New Yorku vložile zahtevo za informacije od obveščevalne agencije CIA in zvezne policije FBI zaradi tožb družin žrtev terorističnih napadov 11. septembra 2001. Od njih zahtevajo, da jim omogočita pogovor z nekdanjimi uslužbenci, ki so se pred napadi ukvarjali z lovom na vodjo Al Kaide Osama bin Ladena saj hočejo dobiti zagotovila, da niso kriva za posledice napadov.

Ameriški kongres je po terorističnih napadih na ZDA ustanovil poseben smrd, ki je doslej plačal šest milijard dolarjev družinam smrtnih žrtev in milijardo dolarjev

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

BUENOS AIRES OSEBNE NOVICE

Poroka. V soboto, 11. avgusta 1957, sta stopila pred oltar v kapeli v Slovenski hiši na Ramon Falconu v Bs. Airesu g. **France Šturm** in gdč. **Saša Klemenčič**. Mladi par je poročil g. direktor **Anton Orehar**, za priči sta mu pa bila: nevesti njen oče g. **Alojzij Klemenčič**. Ženinu pa g. **Marijan Mavrič**. Mlademu paru ob vstopu v novo življenje želimo vso srečo in veliko božjega blagoslova.

LANUS

V Lanusu so imeli v nedeljo, 11. avgusta pristrčno otroško prireditev. Udeležilo se je veliko rojakov, ki so bili slovenski mladini hvaležni za lepo podan program.

Poročilo o uspeli prireditvi bomo objavili v prihodnji številki.

Novo slovensko podjetje v Lanusu. V sobotno dne 10. avgusta je naš rojak Milan Mažgon odprl na ulici Loubet v Slovenski vasi novo mesnico. Lokal, ki je čedno prepleškan, je opremljen z velikim električnim hladilnikom, z žago in s strojem za mletje mesa, oboje na električno. Prvi vtisi o novem podjetju so zelo ugodni. Tako je gospodar zadovoljen z velikim številom slovenskih odjemalcev, medtem ko so naše gospodinje pohvalile okusno meso, ljubeznivo posrežbo in veliko čistočo v lokalu.

Te dni bo pa drugi naš rojak v neposredni bližini mesnice odprl prodajalno sadja in zelenjave. Čestitamo k podjetnosti obeh naših rojakov ter jima želimo mnogo uspeha.

BARILOCHE

Kulturna prireditev SPD. 3. avgusta so priredili bariloški Slovenci v Planinskem stanu svoj prvi prosvetni večer. Prireditev je nadvse lepo uspela in dobra volja igralcev in občinstva dokazujeta, da nam je kulturno udejstvovanje — tako živahno pred leti v naši domovini — resnično potrebno. (...)

Prireditev je začel predsednik društva dr. Grzetič. Kot prva točka sporeda je bilo predavanje dramskega prizora v treh dejanjih „**Svojega ni dosegel**“. Napisal in sestavil ga je Tone Zidar sam, ki je tudi režiral in igral glavno vlogo kmečkega sina Andreja, ki odide v Ameriko, da reši dom in pomaga materi ter se z denarjem vrne po desetih letih, a matere ne najde več žive. Andrejevo sestro je odlično prikazala ga Lojzka Skopec. V vlogi dveh vaščanov sta se predstavila V. Budinek in F. Omerzu v značilnih narodnih nošah. Sodelovali so še: Emica Habjanova kot napovedovalka, V. Arko kot slovenski delavec v Argentini ter Voljica Habjan in Danica Budinek kot argentinski deklici.

Naslednji točki sta obsegali dve deklamaciji: Jano Grzetič je čvrsto deklamiral Gregorčičevo „Nazaj v planinski raj“, Voljica Habjanova pa je prav dobro podala Aškerčevo „Anko“. Sledile so tri pesmice, ki jih je pel dekliski kvartet. Marsikdaj smo obžalovali, da pri razmeroma številni slovenski koloniji v Bariločah ni mogoče organizirati dobrega slovenskega petja. Prvi poskus je dal zadovoljive rezultate in upamo, da se bo v tej smeri še kaj podvzelo. (...)

Zimska sezona. Ves julij smo imeli lepo zimsko vreme in smučarji so prišli na svoj račun. Zdaj spet sneži in bomo torej tudi v avgustu s snegom založeni. Državno prvenstvo je v prvih desetih dneh septembra.

VA

Svobodna Slovenija, 15. avgusta 1957 - št. 33

osebam, ki so bile v napadih ranjene. Na zveznem sodišču na Manhattanu pa je še vedno 41 tožb žrtev napadov in družin, ki niso želele sprejeti denarja iz sklada, ampak so se raje odločili za tožbe proti letalskim družbam.

RESUMEN DE ESTA EDICION

LA TIERRA DICE VERDADES

En Tezno, en las proximidades de Maribor, se reinició la búsqueda de fosas comunes. En el lugar ya se habían hallado en 1999, restos humanos de 1179 personas en su mayoría croatas, pero también serbios y montenegrinos, asesinados tras la segunda guerra mundial. Los restos fueron hallados en el curso de la construcción de una autopista en la zona. Según diversas opiniones, en el foso antitanque, que cruzaba Tezno, podría haber más de 15.000 víctimas del horror comunista. Los lugareños, testigos de la época, contribuyeron a localizar incluso cráteres de las bombas, rellenos con cadáveres. Según los dichos del historiador, Mitja Ferenc director del equipo de búsqueda, en Eslovenia hay evidencias de 550 lugares-testigos del horror y muy pocos excavados. La de Tezno podría llegar a ser la más grande fosa común, tras la guerra mundial, afirmo Ferenc. La comisión del gobierno, encargada de la exploración, comenzó una nueva búsqueda también en Pohorje. Ferenc tiene testimonios de 15 locaciones donde fueron asesinados, según sus palabras, habitantes de Maribor y sus alrededores. Estos crímenes no deben quedar escondidos tras el manto del terror imperante por aquellos años. (Pág. 1)

100 AÑOS DEL SCOUTISMO

En esta segunda entrega, se presenta al movimiento ligado con Eslovenia. En la Argentina, el grupo scout esloveno estuvo guiado por Marjan Trtnik hasta su muerte. Luego, se diluyó y sus integrantes pasaron a la organización de jóvenes eslovenos. En Eslovenia, en cambio, volvió a impulsarse aunque sin el aspecto religioso. Con la democracia, los movimientos que continuaban con los valores religiosos dejaron la ilegalidad. Hoy en día, más de 4400 jóvenes eslovenos están agrupados en los scouts. El papa Juan Pablo II fue un gran amigo de estos grupos. El scoutismo es un movimiento juvenil que quiere el bien para sus semejantes y con sus acciones producir beneficios para sí, los otros y la sociedad en su conjunto. (Pág. 4)

JOVENES DE SAN MARTÍN

Los jóvenes del centro esloveno de San Martín festejaron su día el 15 de julio. Por la mañana, se comenzó con el torneo de vóley de interclubes (femenino y masculino). A las 11 horas se celebró la misa. Luego, se izaron las banderas, se invitó a todos al almuerzo y a seguir alentando el buen juego de los equipos. Los ganadores fueron las chicas locales y los varones de San Justo. A continuación, siguió el programa cultural (idea y realización de los jóvenes de San Martín). El eje de la historia contaba las aventuras de una banda de música. En la pantalla se mostró la biografía de los integrantes, su triunfo fugaz y el retiro en Miami. Afortunadamente, recordaron los tiempos felices en el centro esloveno y regresaron. Para alegría de sus fans, el grupo volvió a tocar. (Pág. 3)

MENDOZA

En Mendoza, se organizan actividades culturales y deportivas en los meses próximos a la Fiesta de la Vendimia. Este año, en el Salón Vendimia de Arte, estuvo expuesta la colección de huevos de Pascua típicamente decorados (según la región eslovena de Bela Krajina), de la mano del ya fallecido Marko Bajuk. Años atrás, donó algunas de sus obras al museo etnográfico de Ljubljana, donde están expuestas de modo permanente. Para esa ocasión mencionó sus comienzos con una lámina metálica y vela, para derretir la cera y poder hacer su obra sobre los huevos. Siempre estuvo interesado por la ornamentación y el arte de Eslovenia. (Pág. 4)

LAZOS FAMILIARES

El padre José señala, que muchas de las parejas casadas no conocen sus obligaciones, ni el lugar que les corresponde en la familia. Esto acarrea un modo de vida difícil de sobrellevar. Dios creó a la mujer, como compañera del hombre. Esto no significa que sea menos. Ella es el alma de la familia y colabora con su esposo en el trabajo diario. Él solo tampoco podría hacer las tareas. Ambos se complementan. Los menores de la casa deben ayudar a sus padres, respetarlos. Así la familia tendrá lazos fuertes y duraderos. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Jure Vombergar, Saši Podražaj, Vera Breznikar Podražaj, Viktor Leber, Andrej Žnidar, Marko Bajuk in Andrej Grilc.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 120, pri pošiljanju po pošti pa \$ 160; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebne*) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO
Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič — Odvetica — Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalley 1290, pis. 402 — Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

PORAVNAJTE NAROČNINO!

SLOVENSKI KOTIČEK
 Slovenija na televiziji
 Na kanalu „**Argentínísima Satelital**“, od 18. avgusta naprej, vsako soboto od 11. do 11.30 ure.
Kanali: Cablevisión/Multicanal - 80; Telecentro - 70; Telered - 61
 Veseli bomo, če nas boste tudi poslušali še naprej vsak petek od 19. do 20. ure na AM 1250 Radio Estirpe Nacional.
Informacije: Turismo Bled 4441-1264

OBVESTILA

ČETRTEK, 16. avgusta:
Mesečni sestanek Zveze slovenskih mater in žena iz San Martina. Časnikar Tone Mizerit nam bo podal svoje vtise ob obisku Slovenije. V domu ob 16 uri. Lepo vabljeni tudi možje.
Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.
SOBOTA, 18. avgusta:
Café-koncert III, na Pristavi.
NEDELJA, 19. avgusta:
Romanje v Lourdes.
SOBOTA, 25. avgusta:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 26. avgusta:
Mladinski dan v Slomškovem domu.
Obletnica v Rožmanovem domu. Ob 11. sv. maša, nato skupno kosilo.
SOBOTA, 1. septembra:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 2. septembra:
41. obletnica Z.S.M.Ž. v Slovenski hiši.
SOBOTA, 8. septembra:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
NEDELJA, 9. septembra:
Mladinski dan v San Justu.
NEDELJA, 16. septembra:
46. obletnica Slomškovega doma.

3. nogometno prvenstvo Slovencev po svetu

Od 30. julija do 4. avgusta se je v Ljubljani odigralo 3. Svetovno nogometno prvenstvo Slovencev po svetu, ki ga je organiziralo Izseljensko društvo Slovenija v svetu (SVS) skupaj z Nogometno zvezo Slovenije (NZS) in sofinanciranjem Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Miza s pokali, v ozadju zmagovalci turnirja

Po prvih dveh turnirjih se je pokazalo, da se vedno več skupnosti zanima za udeležbo. Na letošnjega se je prijavilo osem moštev: iz Argentine (predstavljala jo je ekipa Zedinjene Slovenije), Avstrije (SAK iz Celovca), Belgije, Kanade (Slovenski športni klub iz Toronta), Makedonije (Slov. skupnost Fr. Prešeren iz Skopja), Nemčije (SKM Berlin), Srbije (Društvo Sava v Beogradu) in iz Slovenije (SVS). Tekme so se odigrale na Centralnem stadionu na Bežigradu ter na igriščih športnih parkov Ilirije in

Ljubljane. Predstavitvenega popoldneva se je udeležilo več uglednih gostov, ki so pozdravili tekmovalce. Prišli so minister za šolstvo in šport Milan Zver, državni sekretar Zorko Pelikan, vodja tehničnega sektorja NZS Matjaž Jakopič in nekdanji kapetan slovenske nogometne reprezentance

Miran Pavlin. Prvi dan je bil kar naporen, saj so nekatere ekipe prišle v Ljubljano šele tisti dan, dež pa tudi ni popustil v celem dnevu. Kmalu je bilo razvidno, kdo že dalj časa vadi, trenira in skupno igra; nekateri so se še iskali, tretji pa so bili šele v začetniškem razvojnem obdobju. Kljub zavzetosti in tekmovalne-

OSEBNE NOVICE

Krst. V nedeljo, 5. avgusta, je bil krščen **Matej Jože Miklič**, sin Blaža in Marije Paule roj. Martin. Botra sta bila María Andrea Martin de Rouan in Rok Miklič. Krstil je delegat Jure Rode. **Družini čestitamo in želimo srečo!**

Nov diplomant
 Na katoliški univerzi v Buenos Airesu, (UCA) je Herman Alexander Zupan dokončal študije in postal „Licenciado en Administración de Empresas“. **Novemu diplomantu iskreno čestitamo in želimo mnogo uspehov.**

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje darovalcem v njej dobrodelni sklad: 100.- pesov ga. Pavlina Dobovšek, namesto cvetja na grob Jožeta Rožanca; 50.- pesov MS, ob obletnici moževe smrti. **Bog stotero povrni!**

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI	
14. avgusta 2007	
1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,37 US dolar
1 EVRO	1,44 KAD dolar
1 EVRO	4,40 ARG peso

mu naboju se je na igriščih igralo pošteno, saj je cilj teh tekmovalj tudi druženje slovenskih izseljencev v okviru športa in ohranitev povezanosti z matično domovino.

V soboto, 4. aprila, sta se odigrala obe finalni igri. Tako v eni kot v drugi je rezultat pokazal, da ni bilo premoči, saj sta obe končali neodločeno. Šele streljanje enajstmetrovk je odločilo, da je prvo mesto pripadlo ekipi iz Avstrije, tretje pa ekipi iz Berlina. Podprvak je postalo moštvo iz Argentine, nato so se razvrstila moštva SVS, iz Kanade, Belgije, Makedonije in Srbije.

Sledila je razdelitev pokalov prvim štirim moštvom, medalje za tekmovalce, ki so zasedli prva tri mesta in pokal naj strelcu, ki si ga je z osmimi goli prislužil Anže Podgoršek iz Nemčije.

Pokal za podprvake iz Argentine

Kot zaključek pa je predsednik SVS Boštjan Kocmur že napovedal pravo novega tekmovalja za leto 2009, ki pa bi lahko

vključeval tudi druge športne panoge, da bi z njimi še povečali število Slovencev po svetu, ki bi se s športom povezali s Slovenijo.

GB

ROŽMANOV DOM
 VABI STAREJŠE IN MLAJŠE, DOLGOLETNE IN NOVE PRIJATELJE NAŠE USTANOVE NA PRAZNOVANJE

39. OBLETNICE
26. AVGUSTA
 v prostorih doma, na ulici Martín Fierro 4262, San Justo

ob 11,30 sv. maša
 ob 12,30 prijateljsko kosilo

KAR HOČEMO, DA BI LJUDJE STORILI NAM, STORIMO TUDI MI NJIM. STOPIMO SKUPAJ, PRIBLIŽAJMO SE NAŠIM STAREJŠIM. VAS PRIČAKUJEMO!

Prijave za kosilo sprejmemo na „novi telefon“ 4669-1500 (do petka 24-08-07)

DOM
 NEPREMIČNINE

PRODAJA:
 Nadstandardne triplexe v Villa Luzuriaga

- Kvalitetna gradnja
- Prostorni ambienti
- Možnost dokončanja notranjosti po okusu odjemalca

Podrobnosti ponudbe:

- enote so zasnovane v treh etažah: prtiljičje, prvo in drugo nastropje.
- Vsaka enota ima lastnih cca. 94 m²
- objekt bo predvidoma končan meseca septembra t.l.

Povpraševanja na telefone:
 15-526-9535 / 15-6294-6862
 4482-2633

Slovenska kulturna akcija
 vabi na večer
Simona Gregorčiča
 ob stoletnici njegove smrti

dr. Katica Cukjati: *uvod in življenjepis*
 Tine Debeljak: *S. Gregorčič pesnik*
 Blaž Miklič: *recitacije pesmi*

v soboto, 25. avgusta ob 20. v mali dvorani Slovenske hiše, Ramón Falcón 4158

37. MLADINSKI DAN V SLOMŠKOVEM DOMU
 26. avgusta 2007

8.00 — Začetek tekmovalj
 11.15 — Dviganje zastav
 11.30 — Sv. maša
 13.00 — Kosilo
 19.00 — Kulturni program
 Nato prosta zabava.

Vsi lepo vabljeni!

Prijave za kosilo na tel. 4485-8522, 4482-5885 ali 4656-3548.
 Castelli 28 - Ramos Mejia